Allah, o bayramı bir daha yaşatsın

Biliyorsunuz, Mehmed Âkif'in "Allah, bu millete bir daha İstiklal Marşı yazdırmasın" şeklinde güzel bir duâsı var.

Biz de, o söze bir nazire bâbında şöylece duâ ve niyâz ederek, "Allah, bu millete bir 'Demokrasi Bayramı' daha yaşatsın" diyoruz.

Mâlum, 14 Mayıs 1950'nin yıl dönümü. Bir başka ifadeyle, "Beyaz İhtilâl" de denilen Demokrasi Bayramının 69. sene-i devriyesi.

O tarihte, Türkiye Cumhuriyeti'nde ilk defa "hür ve serbest seçimler" yapıldı. Ondan öceki genel ve mahalli seçimlerin tamamı baskı, şiddet ve tehdit altında gerçekleştirildi. Hele 1946 seçimleri ki, demokrasi adına tam bir yüzkarasıdır. Adına "sopalı seçim" de denilen o tarihteki uygulama, maalesef ki "Açık oy, gizli tasnif" şeklindeydi.

Yani, vatandaş sandık başına gittiğinde, oradaki müşahitlerin huzurunda hangi partiye oy vereceğini açıktan açığa belli etmesi mecburi idi. Ama, oyların sayım-dökümü kısmı ise, o esnada yapılan iş ve işlemler, tamamen gizli sûrette yürütülüyordu. Bu sebeple, şaibe had safhadaydı. Üstelik, bütün bu olup bitenler "süngülerin gölgesi" altında cereyan ediyordu.

* * *

Demokrat Parti, 1946'da yapılan "ayıplı seçim"de ancak 60 kadar milletvekili ile Meclis'te yer alabildi. İki sene sonraki mahallî seçimlere ise "katılmama kararı" aldı.

14 Mayıs 1950 seçimlerine gelindiğinde, Avrupa ve dünya şartları gibi, Türkiye'de şartlar büyük ölçüde değişmeye başladı. Bu değişim rüzgârı, haliyle hürriyet ve demokrasi lehinde esiyordu.

Üstelik, "seçim kànunu"nda yapılan "gizli oy, açık tasnif" şeklindeki değişiklik de seçmenin, dolayısıyla DP lehinde gelişti. Millete cesaret geldi. Kitleler bu partiye büyük teveccüh gösterdi.

Ne var ki, DP ile ilgili çok önemli bir sıkıntı daha vardı. O da, Mareşal Fevzi Çakmak faktörüydü. Fevzi Paşa, Demokratları en çok zorlayacak olan Millet Partisi'nden yana vargücüyle çalışıyordu. Hatta, kendisi MP'nin Fahrî Başkanı konumundaydı. Dahası, "dindar medya" cenahında yer alan gazete ve dergilerin tamamı "Mareşal'in Partisi"ni destekliyordu. Bu mevkutelerin başında gelenler şunlar: B. Doğu, Sebilürreşad, Serdengeçti, Hür Adam, Büyük Cihad, Yeşil Bursa, Ehl-i Sünnet...

14 Mayıs seçimlerine tam 35 gün kalmıştı ki, Trakya tarafında seçim kampanyası yürüten Fevzi Paşa kalp krizi geçirerek

öldü. Haliyle, onun partisine yönelmiş olan seçmen vatandaşlar, adeta kitleler halinde Demokrat Parti'ye teveccüh gösterdi.

O tarihte 472 milletvekilliği için yapılan genel seçimlerin sonuç tablosu, sandalye ve oy oranı itibariyle aşağıdaki şekilde gerçeklemiş oldu:

Demokrat Parti: 396 (% 53)

C. Halk Partisi : 68 (% 39)

Millet Partisi : 1 (3.1)

Bağımsız Adaylar : 7

* * *

Son olarak,Nur Talebeleriyle birlikte "Demokratlara nokta-i istinad" olma düstûruyla hareket eden Bediüzzaman Said Nursî'nin eskiden "Ahrar" dediği "Demokratlar" hakkındaki birkaç ifadesini nakledelim.

Üstad Bediüzzaman, muhtelif lâhika mektuplarında "Demokratlara, eski zamanın Ahrarları nazarıyla bakarak", meselâ şu ifadeleri sarf ediyor: "Ahrar denilen Demokratlar... Ankara'da dindar Ahrarların kongresi... Demokrat namında hamiyetli Ahrarlar, yani hürriyetperverler. Onların muvaffakiyetine çok duâ ediyorum. Ahrar Fırkası yine otuz beş sene sonra dirildi..."

(Kaynak: Emirdağ Lâhikası, s. 271, 426, 267; Aayrıca Beyanat ve Tenvirler, sayfa: 202)